

FRIIT NORGES

K 4. årgang

Tirsdag 6. februar

Nr. 5 - 1945

MANGE HEVDER AT TYSKERNE IKKE LENGER HAR NOEN INTERESSE AV Å HOLDE NORGES, OG AT DERES BESTREBELSER GÅR UT PÅ Å FÅ SINE TROPPER UT AV LANDET SÅ HURTIG SOM TRANSPORTFORHOLDENE TILLATER DET. FØLGELIG SKULDE DET IKKE VERE NÖDVENDIG MED NOEN KAMPHANDLINGER FOR Å FRIGJØRE NORGES.

Vi har liten tro på at denne oppfatning er riktig. Erfaringene under hele denne krig har lært oss at tyskerne ikke gir fra seg en tomme jord uten kamp. Det så vi et tydelig eksempel på i Finnland, og med hen syn til Norge er det mange tegn som tyder på at tyskerne har tenkt å formovere denne fjellfestning til det siste. Sett på bakgrunn av nazimentaliteten er det ikke uansynlig at de vil fortsette kampen her selv etter at moderlandet er falt.

Den tyske Østersjøflåte ligger ikke tryg i sine havner lenger. Det er kommet meldinger om at store deler av den allerede har gått til nye havner i Danmark og ved Bornholm. Visse forberedelser i Oslofjorden gir grunn til å anta at endel av flåten også skal henlegges dit. Russene står få kilometer fra Gdynia, den tidligere polske flåtehavn, og man mener at den store tyske ubåtskolen her skal flyttes til Horten. Siden nederlaget i Frankrike er Bergen bygd ut til tyskernes største ubåthavn, og i Trondheim har de også lagt ned voldige arbeider. De norske havner er av livsviktig betydning for tyskerne slik som stillingen nå fortører seg for dem.

Norge er med i krigen mot Tyskland, og vi må også yte vår innsats. I de kritiske dagene som kommer kan det bli stilt de første krav til den enkelte nordmann, og det er vår plikt ikke å være uforberedt. Du norske mann, tren deg, gjør dine iakttagelse. Alle de opplysninger du kan skaffe om tyske tropper og bevegelser kan bli av største betydning. Skaff deg et lite matførråd og hold sekken klar. Du norske husmor, gjør dine forberedelse. Disponer dine matbeholdninger formuftig, og legg til side et lite reservelager. Når kamphandlingene begynner vil transporten bli umuliggjort, og det blir ikke mulig å få fram matforsyning er. Tenk på dette i tide.

HJEMMEFRONTENS LEDELSE
innskjerper parolen om at ingen norsk kunstner søker stipendum i år.

HITLERS SISTE TALE

er vel noe av det tammeste man har hørt. Den eneste trøst han hadde å gi var at han skulle fortsette kampen til siste tysker, syke og invalider innbefattet.

DET BLE INGEN STATSAKT

1. februar til tross for at Quisling reiste ned til den store fører og tryglet om det. Det ble bare en liten flyttesau, selv det måtte Hitler personlig gi tillatelse til.

FRANKRIKE.

Vi begynner idag offentliggjørelsen av en meget interessant artikkel om forholdene i Frankrike etter frigjøringen. Den bygger på en rekke Pariser-reportasjer, og må derfor leses i bevisstheten om at Pariserhørsonten neppe gir et fullverdig bilde av dagens Frankrike.

Når det gjeller de materielle forhold, er det bilde Paris gir temmelig tysk dystert. Folk er trette og litt skuffet over at befrielsen ikke betyr fred, men nye forsakelser og ofre. Mest plager kilden Folk småfryser både ute og inne. Det finnes ingen busser, metroen er det eneste befordringsmiddel for lengre avstander. Gatebelysning forekommer nesten ikke, forrethingene er bare oppe noen timer om dagen og kører ser en overalt. Matrasjonene er knappe og må suppeleres så langt penger og forbindelser rekker på svartebørs. Arbeidere og middelstand har det særlig vanskelig etter at "familieforsendelsene" fra slekninger på landet ble stoppet p.g.a. transportsvanskene. Lønningene er fordoblet, men prisene er tredoblet. Arbeidsløsheten gjør sitt til å øke vanskeligheten.

de Gaulle og hans provisoriske regjering er stillet overfor problemer av uvanlige dimensjoner, særlig på det innenrikspolitiske område, der motsettningene etterhvert gjør seg mer og mer gjeldende. Imidlertid er de Gaullies posisjon blitt betydelig ved den suksess han har hatt i utenrikspolitikken. Den innenrikspolitiske situasjon er ikke på konfliktstoff og missnøye og kritikk har i den senere tid kommet stadig skarpare til uttrykk i skrift og tale. Missnøyen gjelder i første rekke det langsomme tempo i oppgjøret med samarbeidsmennene arbeidsløsheten i de store byer og regjeringens finansepolitikk. "Le Trusts" står i folks bevissthet som et mørkt og mystisk vesen og får skylden for meget for meget av det som ikke er som det bør være. Det franske folk ønsker & bli kvitt uansvarlig økonomisk makt, og Bidaults "revolusjon ved lov" tilfredsstiller ikke venstrepartiene krav om øyeblikkelig nasjonalisering av banker, forsikringsselskaper og tungindustri. Vel er de nord-franske kullgruver blitt overtatt av staten, men storfinansen saboterer og bankene har skapt kreditvansker.

Når det gjeller oppgjøret med smarbeidsmennene så klages det over at de fleste anklagede hittil har vært småfolk. At Sacha Guitry ble løslatt på grunn av dårlig helse har satt sinnene i lok. Det har gått så vidt at to dødsdømte samarbeidsmenn som fikk eksekveringen av sin dødsdom utsatt, holdt på å bli lynjet. Store, tildels bevepnede masser omringet fengslet, og for å bringe massen til ro måtte dødsdommene fullstendig. Etterpå er tre av de ansvarlige for dette skritt trukket til ansvar og lagt fengselsstraff. Innen motstandsbevegelsens forskjellige kretser er det en intens vilje til å rydde opp i det gamle uføre. De som har ofret og lidt i kampen for befrielsen vil ikke bare lappet og omsydd 1939 tilbake. Når det gjelder veien og midlene er vi meningene delte. Det blir de Gaulle og regjeringens oppgave nu å samle alle byggende krefter i det franske folk. Megst vil avhenge av deres klokskap og dyktighet. (fortsettes i neste nummer)

FRIIT NORGES

(4. årgang

Tirsdag 13. februar

Nr. 6 - 1945.)

es å være til skade for nordmennene dette? Attentatet mot Olrich Gummi Service skadet bare sivile norske. Fra ansvarlig norsk hold er det kunngjort at hjemmestyrkene intet har hatt med dette tilfellet å gjøre, og det er sannsynlig at Gestapo står bak. Så langt går altså disse våre "hjelperc og befriere" at de gladelig sprenger et helt kvartal i luften for å skaffe stoff til sin propaganda-maskin.

Nazistene vet at slaget er tapt, men de har i grunnen intet annet å gjøre enn å fortsette kampen. Ved å slynge ut falske beskyldninger og anklager håper de at endel av hatet mot dem selv skal gå over på de norske ledere. Dermed tror de kanskje at den dom de venter dems skal bli noe mildere.

Det vil vise seg at nazistene også denne gang regner feil. Vi husker den gobbelske felttog. Svaret ligger kanskje nær. Hjemmefrontens Ledelse (HL) har etterhvert glidd inn i folks bevissthet som landets lovlige myndighet. Dens paroler er lov, og loyaliteten overfor HL er nå så stor at nordmennene står som en blokk mot naziundertrykkelsen. Overfor dette faktum har nazistene intet annet våpen enn ved løgn og falsknerier å forsøke å så spild blant befolkningen. Med alle midler prøver de å spre den forferdelige pest, tvilen for derved å skaffe seg en plattform for videre angrep.

Det kan da ikke være løgn alt nazistene farer med, sier mange. Intervjuene med Tømmeraas og Schelderup må høllfall være sande? - Selve intervjuene er kanskje ingen løgn. Men hvem av oss vet hva som har funnet sted på forhånd? Hvem av oss vet hva Tømmeraas måtte gå igjennom før han gikk med på å framkomme med sine uttalelser? Hvem av oss vet hvilken trusler han hadde hengende over sitt hode, og som vilde bli satt i verk om han falt ut av rollen? Hvem av oss vet hvilke pinsler Schelderup måtte gå igjennom før han høyet seg og leste opp det av Gestapo forfattede manuskript i radioen? Gestapo består av verdens største sadister og voldsmenn. De vet ikke hva menneskelige følelser er, og for dem er intet middel for lavt når det gjelder å presse sitt offer.

De norske hjemmestyrker har satt seg i respekt hos hele det norske folk ved en rekke vellykkede sabotasjehandlinger de sist måneden. Tyskerne forsøker å spre misstillett ved å påstå at alle sabotasjehandlinger utelukkende rammer norske interesser. Man skal ikke være særlig gløgg for å forstå løgen i denne påstand. Var det norske interesser det gikk ut over da den tyske båt Rolandseck med et større antall norske fanger ombord ble uskadeliggjort på Oslo Havn og fangetransporten ble forhindret? Og hva med det tyske transporttoget som gikk utfor Jörstadbrua, hva med sagbrukene som lager brakker for tyskerne eller kasser til å føre norsk mat ut av landet i, hva med bonsinlagrene, er det noen av oss som får tildelt så mye som en liter hva med likvidasjonen av beryktede angivere som hver enkelt er skyld i hundrevis av nordmenns pinsler og ulukke? Kan det si

DEMOKRATI.

Ved denne krigs begynnelse tilranet en minoritet seg herredømmet i flere av de europeiske land ved hjelp av en fremmed stats militærmakt. Således også i Norge. Om nå etter krigens slutt en annen minoritet skulle forsøke noe lignende, da vil det norske folk fortsette å kjempe mot et slikt minoritetsstyre. Vi har prøvet det og fått nok av det. Vi anser det for en uutholdelig urimelighet, fordi vi er helt igjennom demokratisk innstilt. Men vi må også fortsette å utvikle vår politiske evne og innsikt og dermed vårt demokratiske styre.

SILD I UHÅT.

Fra Bergen meldes at tyskerne fortsatt har en god del ubåter liggende der. I det siste har man kunnnet iaktta at ubåtene blir brukt til å transportere sild til Tyskland. Så effektivt er altså det britiske vakthold ved norskekysten at tyskerne ikke våger seg ut med overflateskip.

Bergenserne selv får ikke kjøpt så mye som en sild om dagen.

FRONTKJEMPERINNSATS.

I sportshallen på Frognerstasjonen er det barenhave med ca. 40 barn mellom 3 og 5 år. Nylig innfant 8-10 frontkjempere seg i barnehaven og tok luer og skjerf fra de små. En strålende innsats når man betenker at styrkeforholdet var 1 - 5!

STRÅLENDE.

Norske hjemmestyrker utførte lørdag et av krigens dristigste kup. De kapret i alt 12 tyske båter i Oslofjorden, overmannet den tyske besetning og førte båtene til en svensk havn. 10 taugbåter og en bergingsbåt ble tatt ved Fredrikstad bort for nesen på den sterke tyske vaktstyrke, mens bergningsbåten Urædd ble tatt på voi ut fra Moss. Alle båtene kom velberget inn til Strömstad i Sverige.

FRANKRIKE.

(Fortsettelsd fra forrige nr.)

General de Gaulle er ved siden av Tito den eneste folkeleder i Europa. Under hele okkupasjonen han har vært det samlede symbol for hjemmefronten. De måneder som er gått siden han overtok makten i hjemlandet, har ytterligere styrket hans posisjon. Ingen gruppe og intet parti retter kritikk mot de Gaulle personlig, men det synes som hans prestisje nå kanskje er større blant de kretser som før møtte ham med lunken varme, enn blant han gamle tilhengere. De innvendinger som kan reises mot ham er de samme som nå og da kommer til orde mot Churchill. Han mangler forståelse for ny politisk og sosial kurs. Imidlertid synes alle å være på det røne med at han er den eneste i Frankrike idag som kan samle alle grupper og partier. Det gis ikke noe alternativ. Hans statsrettslige stilling er egenartet. Han velger selv sine ministre som ikke er ansvarlige overfor den provisoriske nasjonalforsamling. Selv er han bare ansvarlig overfor folkepinionen. Han er president for den provisoriske regjering.

De Gaulle legger ikke skjul på at han ser det som sin oppgave å stå som hele folks representant og derfor ikke vil være bundet av enkelte grupper. Den største vanskelighet hittil mellom De Gaulle og Det nasjonale motstandsråd oppstod i forbindelse med de bevebnede motstandsstyrkers videre skjebne, men løsningen av dette problem fikk likevel et mindre dramatisk forløp enn i andre befridde land. De frie styrker, FFI, ble innlemmet i armeen og kjemper nå under sitt eget befal på vestfronten. De øvrige bevebnede grupper skulle etter regjeringens beslutning oppløses og lever inn sine våpen, men etter motstandsrådets protest har de Gaulle unntatt å sette denne protestbeslutning i verk.

Pariseravisene som helt beherskes av motstandsbevegelsen, kritiserer ofte regjeringen temmelig skarpt og er på vakt overfor alle reaksjonære tendenser. Til tross for at ministrene er rekrytert fra motstandsbevegelsens egne rekker, følges deres handlinger ikke uten en viss misstro. Censuren er også standig gjenstand for beklagelse. Tross alle diverganser er det imidlertid ikke tvil om at begivenhetene i Hellas har overbevist både regjeringen og motstandsgruppene om nødvendigheten av å bevare en felles front i det lengste. I hvilken utstrekning dette skal lykkes kommer i stor utstrekning til å bero på de politiske partier. För befrielsen ble det talt meget om et eneste parti framgått av motstandsbevegelsen, men den tanken er åbenbart dödfödt, dertil minner den altfor meget om nazisme og fascismen. Allerede nå ser man hvordan det nasjonale motstandsråd trer mer i bakgrunnen - selv om det ennå ikke har utspilt sin rolle, - mens de politiske partier, i første rekke de som i egenkap av partier deltok aktivt i motstandsbevegelsen, - kommunistene, sosialdemokratene og de kristne demokrater -, får en stadig strørre betydning.

(I neste nummer følger en oversikt over de politiske partiene og deres innsats for befrielsen).

KRIGSNYTT.

Operasjonene på østfronten har den siste uken ikke utviklet seg med samme hurtighet som i begynnelsen av offensiven. De siste dagene har dog brukt meldinger som tyder på farten er ved å komme opp igjen. Marskalk Konjevs styrker rykker hurtig vestover i området ved Breslau, og inntok søndag Liegnitz, 60 km. NW for Breslau på jernbanen til Berlin. Fortropper skal stå i kamp ved et punkt 100 km. vest for Breslau. Marskalk Sjukov holder på med å lade opp sine bruahoder for det endelige støt mot Berlin. I Pommern står russene 12 km. fra Neustettin, og i Øst-Preussen ble Elbing stormet 13. februar. Framstøtet mot Danzig går hurtig fram.

I vest angriper britiske styrker fra Nejmegen med god framgang. Sør for Aachen står amerikanerne 1 km. fra Prüm. Eisenhower har foretatt omgrupperinger av sine styrker og det ventede storangrep kan komme når som helst.

Luftkrigen fortsetter uten stans. Lørdag og søndag bombet amerikanerne Dülmen SV for Münster, og Moskitos Hanover natt til søndag. Amerikanske kjempefestninger bombet søndag en flyfabrik tett ved Tokio og Rangoon i Burma.

DE NYESTE meldingene går ut på at Konjev stadig utvider sitt brohode over Oder ved Breslau som fullstendig er omringet. Troppene som rykker fram langs jernbanen til Berlin står snau 200 km. fra hovedstaden. I Pommern fortsetter også framgang. Mandag inntok russene her Deutsches Krone.

På vestfronten fortsetter gatekampene i Cleve og Prüm, ellers noteres ny framgang i rører, FFI, ble innlemmet i armeen og kjemper nå under sitt eget befal på vestfronten. De øvrige bevebnede grupper skulle etter regjeringens beslutning oppløses og lever inn sine våpen, men etter motstandsrådets protest har de Gaulle unntatt å sette denne protestbeslutning i verk.

30 kjente nordmenn er blitt plassert på Victoria Terrasse som "bombekister". Det er: Profesorene C.J. Marstrander, Eiliv Skard og C.J. Arnholt, direktør Gunnar Jahn, riksarkivar Asgaut Steinnes, overingeniør Fred Mathiesen, lektor Edvard Bull, advokat Birger Eriksrud, konservator Sigurd Grieg, sekretær Einar Gerhardsen, lærer Olav Kvalheim, lærer Kåre Sand, lege Odd Marwell, dr. fil. Failli Nilsen, direktør Egil Ringvold, avdelingsingeniør Thomas Neumann, kand teol. Leif Flörenes, samtlig hjemmemehørende i Oslo, skipsred. Torger M., Sandefjord, Inge Anders Søyland, Sandefjord, advokat Haakon Evjenth, Bodø, direktør Ramberg Nissen, Ingebrechtsen, Gausdal, taunlæge Lauritz Wathne, Kopervik, lektor Ingvald Raknen, Andalsnes, ingeniør Alf Vindenes, Fana, pastor Nils Hov, Afjord, ingeniør Gunnar Hofstad, Trondheim, direktør Håkon Christiansen, Trondheim, advokat C. Bugge Danielsen, Grimstad, sangpedagog Georg Egenberg, Stavanger og direktør Christian Böckmann, Røros.

AVSLØRET.

Ryktes om at Tømmerås i Trondheim skal være pint i hjel av tyskerne har denne sammenheng: En tid etter at han var arrestert sendte det tyske sikkerhetspoliti dødsattest, asken og kamerne til hans pårørende.

Etter at Rogstad har bevitst at Tømmerås lever har forsikringsselskapet som alt hadde utbetalt polisen for Tømmerås anlagt sak mot skifteretten.

FETT MORS

4. årgang

Tirsdag 20. februar

Nr. 7 - 1945.

FETE AGN.

Ingen nordmann lar seg selv synke så lavt at han før betaling går hen og selger sin neste. Her i landet er dette simple håndverk forbeholdt NS-medlemmer og desslike. Det ser imidlertid ut til at heller ikke nazistene er så villige til å virke som angivere lenger. Til å begynne med solgte de gladelig sin landsmann for 30 sørpenger, men ingen av dem vil lenger sette sitt usle liv på spill for en så dårlig betaling. "Politidepartementet" er derfor blitt nødt til å kunngjøre at heretter skal ethvert tilfelle av angiver be lønnes med 100.000 kroner. Ja man skal til og med slippe å betale skatt av beløpet.

Mon tro om det blir større tilgang på angivere etter dette.

BISKOP FJELBU

har nettopp sendt et brev til samtlige prester og menighetsråd i de befridde deler av Hålogaland bispedømme. Heri ber han alle presterne som har lagt ned sitt embete i sin første preken fra prekestolen offentliggjøre at de har gjenopptatt sitt embete, og dermed også de plikter o. rettigheter som følger med.

NAZI-POLITISJEF MARTINSEN

ble likvidert av norske hjemmestyrker. Dette er nå blitt bekreftet av offisielt norsk hold. Til de som mener at det var uriktig å uskadeliggjøre ham kan vi si: Tenk over hva Gestaposjefen Fehlis sa ved Martinsens begravelse: Martinse var en enestående trofast og pliktoppfyllende medarbeider.

Martinse var mannen som med nidkjærhet gikk inn for gjennomføringen av systemet med å ta gisler og å skyte dem.

DEN RUSSISKE KIRKE

Den gresk-katolske kirkens biskoppråd er nettopp trått sammen i Sokolnikokatedralen i Moskva under forsete av patriark Alexius, som er utropt etter den nylig avdøde Sergius. Blant de høye kirkelige gjester säs representanter for patriarken i Jerusalem, Serbia, Istanbul, Antiochia og Aleksandria, samt den gresk-katolske kirken i Amerika ved metropalten Benjamin fra Brooklyn.

NORGES LUFTFARTSTYRE

i Amerika har nettopp bestilt ti sivile passasjerplan av typen Douglas. De kan ta 21 passasjerer.

NORSK FORSVARSVILJE

Mens Forsanger ennå var under tysk kontroll gikk 8 norske ungdommer derifra på ski over Finnmarksvidda til Polmak for å slutte seg til de norske styrkene. Det var 350 km. å gå i uveisomt terreng.

DET FORLYDER

at NS-mannen Roald Dysthe som forsøkte seg på et kupp mot Quisling av partidomstolen er dømt til 6 års fengsel. Saken mot Klaus Hansen ventes å komme opp med det første.

OG SÅ VAR DET

tyskeren som kom inn i en sportsforretning i Oslo. Han fikk imidlertid se en plakat hvor det stod: HICKORY HOPPSKI, og gikk ut igjen. Ingen tysker handler i en jødebutikk.

KRIGSNYTT

Den siste uke har vært preget av øket aktivitet på alle fronter. Det begynte med de gigantiske flyangrepene på Tyskland hvor tusenvis av allierte fly tok del. Disse angrepene fortsetter, om enn ikke med samme volksomhet. Lørdag bombet amerikanerne Frankfurt am Main, Giessen, Mühlacker og Ulm, mens britiske fly var over forskjellige industriområder i Vest-Tyskland påfølgende natt. Søndag var Wesel ved Rhinen målet for amerikanerne og natt til mandag var britiske fly over Berlin og Mannheim. For 6. dag på rad var fly fra Italia over olje- og industrimål i Østerrike mandag.

På Østfronten er det for øyeblikket konjunkturer som trekker til seg den strøste oppmerksomhet. Med store styrker rykker hans opp langs Neisse SØ for Berlin, og har på sin vei inntatt flere byer bl.a. Sagan, Sorau, Sommerfeld og Naumburg. Ved Frankfurt er heftige kamper igang. I Nord ble Graudenz ved Weichsel omringet av russene mandag og lenger øst har de tatt Vormditt. S og SØ for Stargard ble heftige tyske angrep slått tilbake mandag. Tyskerne har også forsøkt angrep S for Königsberg, men lider blodige nederlag. Søndag falt 2000 tyskere i en trefning her.

Eslov er helt omringet og russerne har brutt inn i de indre forsvarsverker. Mot Bratislava og Wien skal russerne også ha sat igang nye angrep.

På vestfronten går kampane sin jevne gang. Britisk-kandiske tropper har trøngt inn i Goch mellom Maas og Rhinen, og lengre sør har 3. amerikanske arme inntatt Roerbach og Schankweiler. Over hele fronten har de allierte initiativet.

I det fjerne Østen har begivenhetene utviklet seg raskt de siste dagene. Fredag og lørdag ble øye Konsu i selve Japan angrepet av 1500 amerikanske store flyvende festningene. Hovedmålene var flåtehavna i Yokosaka sør for Tokio. 15-20 hangarskip støttet av slagskip og tallrike andre krigsskip tok del i angrepene. Fredag gikk allierte styrker til en ny landgang på Arakanysten ved Ru-Iwa.

Samme dag landet amerikanske styrker på Corregidor ved innløpet til Manilla, og alle rede mandag blir det meldt at amerikanerne da er i ferd med å jage de siste japanere fra øfestningen.

Mest oppsiktvekkende er imidlertid den amerikanske landgang på Iwosima i Vulkanøygruppen. Denne øya lå under konstant ild fra sjøen og fra luften i tre dager før invasjonen begynte. Det var amrinesoldater som først gikk i land støttet av fallskjeretropper. Over 800 skip tok del i de innledende operasjoner. Øya ligger 1000 km sør for Tokio. - I Burma blir Mandalai nå angrepet fra to kanter.

De Gaulle har sagt nei takk til en innbydelse om å møte Roosevelt i Algier. Han hadde håpet av Roosevelt skulle kommet til Paris. Den argentinske regjering har sendt en skarp protest til den tyske regjering i anledning av at de argentinske diplomater etter et helt års forløp ennå ikke er sluppet hjem fra Tyskland. Hvis diplomaten ikke nå slipper ut kan man vente en argentinsk krigserklæring til Tyskland.

FRANKRIKE.

(fortsettelse fra forrige nr.)

KOMMUNISTENE (ikke det kommunistiske partiet) hadde etter befrielsen en good-will som aldri før i Frankrike. Det var glemt og tilgitt at de i 1939 og 40 hadde vart motstandere av den "imperialistiske" krig, de Gaulle. Selv om det er vanskelig å fastslå hvor stor del av fortjenesten som faller på enkelte grupper, kom kommunistene utad til å stå som de mest aktive, delvi i allfall, fordi partiet er så fortrolig med politisk taktskikk. Deres innsats var imidlertid meget stor og har gjort et dypt inntrykk. Folk husker det mot og den besluttsomhet de la for dagen som sabotører, som maquis-soldater og de husker hvorda de sang Marseillaisen når de ble ført til retterstedene for å skytes som gisler. De mistet mange begravede unge menn i kampen, men har stort sett fått beholdne sine ledere fra før krigen med Maurice Thorez i spissen. Kommunistpartiet framstår som det best organiserte og mest disiplinerte parti.

Tross den høye prisen Kommunistene vant i folkets bevissthet under okupasjonen og befrielsen, er det tegn som tyder på deres innflydelse den siste tiden har vært synkende. Nå som før krigen viser det seg at samarbeidet med kommunistene byr på mange vanskeligheter. Deres mot, disciplin og strenghet er lenket sammen med bevisstheten om at kommunistpartiet er den eneste redning. Deres holdning til regjeringen er også noe eindommelig. Selv om kommunistene er representeret i denne, forlanger partiet rett til å ta avstand fra en hvilken som helst regjeringshandling som det ikke liker. Det vekker også en viss misstillett til partiets hovedorgan, "Humanité" på et hvert punkt støtter Kremls politikk og mer ligner et daglig manifest enn en avis.

Hvor elsket han enn er av folket partiet, er heller ikke Thorez det navn som franksmennene i sin alminnelighet assosierer med patriotisme og det har ikke gjort et helt gunnstig inntrykk at han ved tilbakemotsetningen ble hilst med "sjef for det franske folk". Hans lederstilling undertrekker partiets rusiske tillitstilting. At partiet stadig omtaler seg som "Partie des fusillés" og på den måten monopoliserer martyriet for seg opprører også mange andre hvis brødre og søstre er blitt drept. Det er sanssynlig at det ligger en bestent hensikt bak den måten partiet for tiden driver sin propaganda. Det er i øyeblikket ikke spesielt interessert i å vinne sympatisører. Det er en utbredt oppfatning at Moskva ikke ønsker et proletariatets diktatur i Frankrike, men et kommunistparti sterkt nok å øve press på regjeringen når sovjetinteresser er innblandet.

Kommunistpartiets nærmest framtid i Frankrike vil på den ene side avhenge av det hell de Gaulle og hans regjering vil ha med løsningen av de presserende materielle, sosiale og finansielle problemer, på den annen side om partiet vil velge en nasjonal kurs. Det er ikke sanssynlig de yngre innen partiet vil finne seg i å motta ordre utenfra. De vil et sterkt Frankrike og mener å vite bedre om russerne hvordan det mål kan nås.

(Neste gang: Det radikale parti)

WELT WOCHEN

4.årgang

Tirsdag 6. mars

Nr. 8 - 1945.

VI VIL GJØRE LESERNE SPESIELT OPPMERKSOMME PÅ PAROLENE FRA HJEMMFRONTENS LEDELSE SOM ER INNTATT NEDENFOR. DET ER AV STØRSTE BETYDNING AT HVER ENKELT LESER DEM GRUNDIG IGJENNOM, MERKER SEG INNHOLDET OG BRINGER DET VIDERE TIL SÅ MANGE SOM MULIG.

Vi vil også minne om at en parole er lov. Det er en utilgivelig forbrytelse å gi seg til å diskutere hvorvidt det er klokt å følge den eller ikke. I denne tiden er enhver norsk borgers en soldat, og pådrar seg et meget strengt avsvar ved å unnlate å følge de ordre som den ansvarlige ledelse til en hver tid gir.

I disse dager er det de unge gutter og jenter som igjen står i forreste frontlinje. Hele nasjonen følger dem med spent oppmerksomhet, og meget avhenger av om de klarer sin oppgave. Det er ungdommen som bærer Norges fremtid i seg, og hele vår frihetskamp har vært forgjøves hvis de unge svikter i siste runde av kampen. Det er ungdommen folket skal bygge videre på, og dens handlemåte idag vil bli bestemmende for landet i årtier fremover. En ungdom som svek sin plikt da mest det gjalt og som lot hensynet til seg selv gå foran hensynet til landets velferd, det vil i sannhet være en dårlig grunnvold å bygge vårt Norge videre på.

Du norske gutt og du norske jente som i år blir innkalt til nazitjeneste i AT, forstå din plikt og forstå at det er Norges fremtid det gjeller. Ferdelandet kaller på deg.

Fra HL

NS har ikke lært av sitt nederlag med AT og mobiliseringen av de tre årsklasser i fjor. De har også i år innkalt gutter og jenter til AT sesjon. Vi skal vise dem at vår front er like sterk nå.

Ingen gutt eller jente møter til sesjon eller tjeneste.

Vær sterk! Gjør andre sterke!

Fra HL

Til innkalte AT-jenter.

Husk ordren fra HL: Du skal ikke møte til sesjon!

Du skal ikke møte til tjeneste!

Ifjor tok guttene den hardeste støyten. I år skal jente holde fronten like fast som guttene i de mobiliserte årsklasser gjorde. Det er en plikt og en æressak.

Kvinnelig AT er en nazistisk institusjon og står under ledelse av nazister. De bestemmer hvor du skal sendes hen, hva du skal lære og hva du skal gjøre. Nazipropagandaen forteller deg av kvinnelig AT er nødvendig for å skaffe bøndene arbeidshjelp. Dette er ikke riktig. Det er nå tusenvis av

ledige jordbruksarbeidere og jordbruket vil bli best hjulpet ved at denne arbeidskraft blir brukt i landets tjeneste.

Ingen god nordmann vil ta imot hjelp av AT. Det er gitt paroler om det. AT vil derfor bare bli utnyttet av tyskere og nazister. I Nord-Norge måtte de bistå fienden med den skjedigste krigsfabrytelse som har vært gjort mot vårt land. Du må være forberedt på at noe lignende kan gjenta seg.

AT samler ungdommen i leire. Er du klar over hvor farlig dette er i år. Når som helst kan krigen blusse opp her i landet også, og hva vil det da bety med slike jenteleire som quislingene og tyskerne har myndighet over? Dore kan bli tvunget til å gjøre tjeneste for fienden, med soldatforpleining og i lasaretten, mens guttene står på den andre siden i våre hjemmestyrker som kommer til utenfra for å hjelpe til de soldater som kommer utenfra for å befri Norge. Den situasjonen må du ikke komme i! Nekt å ha noe med kvinnelig AT å gjøre!

INGEN NORSK JENTE TIL AT I ÅR!
STÅ SAMMEN MED GUTTENE!

Vær sterk! Gjør andre sterke!

"- de drepte våre menn".

Fredag 16. februar kom en tysk patrulje til Singsås og hentet Ole Kværnrod og gårdsbruker Ingar Troëien. De ble erklært arrestert og fikk beskjed om å kle seg og følge med. Fangene ble ført ned til veien, hvor en ekskusjonspeleton stod oppstilt og de to ble slutt ned uten et ord tilforskning. Lærer Kværnrod ble 26 år gammel. Han var ugift, men sine forendres eneste barn. Troëien ble 37 år gammel. Han etterlater seg hustru og ett barn.

Aldri trygg.

Fylkesfører Axel Aass' sjäfør (NS), en mann ved navn Bjerke oppdaget en dag et brev som fylkesføreren hadde lagt etter seg og som inneholdt en liste over en del personer som skulle arresteres på Ajer. Bjerke tok fylkesførerens bil og kjørte opp til Ajer. Der varslte han dem som skulle tas, tok dem med i bilen og kjørte til Sverige med dem.

"Politidepartementet meddeler" angiver følgjelsen i nazipressen, inneholdt 12/2 følgende: "Det er opprettet en egen innsatsstab til bekjempelse av terror og sabotasje. Til rådighet for staben er bestemte utvalgte organer stilt til disposisjon."

Et eksempel fra innsatsstabens arbeide: En patrulje ringte på til en leilighet i Plöensgate. Faren, en mann på 70 år, lukket opp og ble skutt rett ned, deretter kommer turen til sonen i huset. Sønnens forlovede ble såret.

Med angiverangst og terror besmittet de våre hjem.

Vi hadde andre drømmer og kan ikke glemme dem.